

Uit een register van kapelaan Th.Driessen:

Memorandum

Toen wij in de herfst n.l. vanaf 2 September doorlopend In angst leefden en sinds 17 September zich van de Piasmolen en in Middelaar de frontlinie ging vormen had ik geen rust meer om door te werken. Op 20 October werden wij door de Pruisische horde verjaagd.

Van te voren had ik de voornaamste registers der kerk op 16 October, een maandag, terwijl de inwoners van Gennep door de Looi op Pruisen aangetrokken, in het altaar laten inmetzelen door Gerrit Rutten. Onderwijl wij met dit werk bezig waren en ik op de kapelanie de archiefstukken van de kapelanie en ook die van de kerk en de pastorie, die daar door mij geordend waren, wilde gaan halen, kwam plotseling een Feldwebel op bevel van den commandant de sleutels der kerk vorderen bij mij.

Ik zei: "Ich kann Ihnen kein Schiüssel geben."

"Ich muss den Schiüssel haben. Man hat mir gesagt Sie haben den Schiüssel der Kirche." Daarop vroeg ik: "Sind Sie der Commandant?" Hij zeide: "Nein."

Ik zeide toen: "Ich habe hier ach nichts zu befehlen. Wenn ich auch ein Schiüssel habe, kann ich Ihen noch kein Schiüssel geben. Darüber hat der Herr Pastor zu befehlen. Ich werde den Herrn Pastor suchen. Haben Sie ein wenig geduld."

"Ich begreife. Ich komme über eine halbe Stunde wieder."

Zielsgelukkig was ik de kerel voorlopig kwijt aan de deur. Maar steeds had ik gedacht aan het opengekapte altaar, waar wij onze H. Vaten, de doop- trouw en sterfregisters enz. hadden inzitten en dat nog open lag om de rest van het archief op te bergen. Vol zorg liep ik de (???) om stilletjes te gaan waarschuwen in de kerk. Onze goede werklieden hoorden niets van het geklop van Frans Wientjens op de sacristie deur. En toen het wat harder ging werden ze bang. "Soldaten willen de sacristie in." Frans kwam niet binnen.

Toen trok ik dé stoute schoenen maar aan om tusschen de soldaten door, door de kleine voordeur binnen te gaan in de kerk en achter mij de deur weer te sluiten. Ik had slechts de sleutel van de kleine deur. Hals over kop werd het gat gedicht en prompt half twaalf waren de soldaten er om den sleutel bij Dhr. Pastoor te halen. Wij mochten niet meer in de kerk, dan om 's morgens de H. Mis te lezen. De Heeren zaten op de toren.

's Anderendaags heeft Piet Heidens, schilder, over het nieuw gedichte gat geschilderd. Dit is bewust gebeurd onder onze twee H. Missen in het half donker. In plaats van Domini stond Domine. Een klein foutje. En ze moesten eens Latijn kennen!

Den heelen winter Inebben wij wel groote zorg gehad. Het tabernakel werd uitgebroken. De relikwieën uit de mensa gehaald. En toch - God zij dank - niets gevonden van onze echten grooten kerkschat.

Maar met de komst van de soldaten op onze toren, was alles afgeloopen. Er zat niets anders op dan de archivalia, die op de kapelanie waren, op een andere manier te beveiligen. Op Dinsdag 17 October heb ik ze door de misdienaars naar de sacristie laten halen en in de kluis opgeborgen, samen met de paramenten.

Den 20. October moesten wij Ottersum op bevel der Pruisen verlaten. Eenige

inwoners moesten in Ottersum blijven voor de melkvoorziening van Maria Roepaan, dat bleef tot 23 December. Deze mensen waren Piet van der Loo met zijn huisgezin en Lambert Hopman met huisgezin. Deze bleven tot 13 Januari 1945. Zoolang deze in Ottersum waren was de kluis nog niet gesprongen.

Toen ik 9 mei 1945 uit Mijdrecht, ons ballingsoord, terugkeerde was de sacristie van Ottersum één zwijnenstal, waarin alles door elkaar lag. Het was de rest van de inhoud van de kluis. De Passionisten hadden naar ik hoorde in de tijd kort na de bevrijding alreeds veel wat rond lag in de sacristie naar Mook gebracht. Ook hebben zij, op aanwijzing van Piet Heidens, het altaar opengebroke, wat m.i. beter niet had gebeurd. Maar men was bevreesd voor plundering door Engelschen, onze getrouwe en dierbare bondgenoten.

De sacristie heb ik met hulp van de meisjes der bisschoppelijke hulpactie uitgeruimd en voorzichtig alle gevonden papieren verzameld. Dit register hadden de Paters mee naar Mook genomen. Alles was één groote wanorde en het zal een geruimen tijd duren eer alles weer netjes en geordend is. Bij mijn vertrek uit Ottersum heb ik aan den Z.E. Heer Louis van Laer, pastoor van Ottersum, beloofd alles opnieuw te zullen ordenen gedurende den winter.

Middelaar, 17 November 1945

Th.Driessen, pastoor

Theodorus Wilhelmus Joannes Driessen, geboren te Steyl-Tegelen, 27.11.1911
overleden te Well, 16.01.1976.

Hij was kapelaan van Leunen van 1938 - 1940 en van Ottersum van 1940 - 1945,
pastoor van Middelaar van 1945 - 1961 en van Well van 1961 - 1972.